Allegorice

a ¶ Ne cõmouear. i. ppt ꝗ nõ cõmoueboꝰ ego a stabilitate veritatis: et mei a stabilitate fidei. b ¶ Propter hoc. s. qꝛ ita fauet mihi dñs: et ꝓtegit me: c ¶ Lętatũ est coꝛ meũ: interiꝰ in cõtinua fruitiõe. d ¶ Et exultauit lingua mea: exteriꝰ ꝓmittẽdo aliq̃s gaudiũ. Tũc em̃ ē ꝓfecta lęticia: qm̃ gaudiũ qd̃ ꝓcęptũ ē i coꝛde, ꝓferk̃ i oꝛe. e ¶ In sup ⁊ caro mea: ad litterã: f ¶ Reqęscet i spe. i. in fęlici expectatione resurrectiõis: fm qd̃ dr̃: Coꝛpa sãctoꝭ i pace sepulta st. i. in fęlici expectatiõe futurę pacl. Dic̃ ꝓtę/ritę Lętatũ ē et exultauit: Futurę aũt dicit: Reqęscet: Et ꝗ iõ: qꝛ lęticia coꝛdis i chriſto fuit ꝓfecta: et ligua ꝓfectũ ꝓmisit: Sꝫ caro nõ fuit in ꝓfecta q̃ete: vñ dic̃: Reqęscet. i. itęꝛ q̃escet post q̃etẽ aię. Esa. vlti. g. Erit sabbatuꝫ ex sabbato. Per/in sup/distinguit inẽ stolã aię ⁊ coꝛpis. Et ē ꝗ apta ꝓphetia d̃ resurrectiõe chriſti ⁊ suoꝛũ: qꝛ si caput surrexit/resurgẽt ⁊ mẽbra: Vñ seq̃k: g ¶ Qm̃ nõ derelinques: O tu pat̃: h ¶ Animã meã/vniũ diuinitati/a carne depositã: i ¶ In iferno. s. in limbo doꝛmiẽte coꝛpe i sepulchꝛo: imo eã vnies coꝛpi: ⁊ ꝓ eã aias sctoꝭ ibi captiuatas liberabis. Et vere/ Nõ derelinques aiam meam in inferno: Quia k ¶ Nec dabis sanctũ tuũ: id ē coꝛpꝰ meũ a te sanctificatũ: Hoc em̃ donũ gratię est/nõ naturę: l ¶ Videre coꝛruptionẽ. i. incinerationẽ ⁊ putrefactionẽ in sepulchꝛo: qꝛ chriſtꝰ nõ nisi ꝓ triduũ q̃euit i sepulchꝛo. Nec ē ꝗriũ illd̃: Quę vtilitas i sanguĩe meo dũ descẽdo in coꝛruptionẽ: vbi coꝛruptio sumit̃ nõ ꝓ putrefactiõe: sed ꝓ liuoꝛe ⁊ flagellatiõe tm̃. Et vere/ Nõ dabis sanctũ tuũ videre coꝛruptionẽ: Quia m ¶ Notas mihi fecisti vias vitę. i. hũilitatẽ: ꝓ quã opoꝛtet hoiem redire ad vitã/q̃ ꝓ supbiã cecidit in moꝛtẽ. q. d. merito hũilitatis quã ostẽdã in passione/pueniã ad glã resurrectiõis. Vñ Phil̃. ij. a. Hũiliauit se/metipsũ/factꝰ obediẽs vsq̃ ad moꝛtẽ/moꝛtẽ aũt crucis: ꝓpter qd̃ ⁊ deꝰ exaltauit illũ ⁊c. o ¶ Adimplebis me lęticia cũ vultu tuo: cũ ad dexterã tuã sessurus ascẽdero. Et p ¶ Delectatiões/erũt mihi / in dextera tua. i. in cõsessu tuo. Et hoc/ q ¶ Vsq̃ in finem: id est ꝓfecte et ęternaliter.

Doraliter *

ne cõmouear: q̃si paratus adiuuare. Et ꝗ etiã maxie valet ad repmendũ pctm̃. Ps̃. Nisi dñs adiuuisset me: paulomiñ habitasset i inferno aia mea. Et alibi: Adiuua me ⁊ saluꝰ eroꝰ. b ¶ Propter hoc: qꝛ. s. ē a dextris meis. c ¶ Lętatũ est coꝛ meũ: sicut dicitur. j. Regl̃. xj. c. de viris iabes galaad q̃ audito nũcio q̃ saul veniret eis in auxiliũ: lętati sũt: ⁊ sũpta fidũcia diręt̃ ad inimicos: Mane exibimꝰ ad vos. Nota mane ⁊ post coꝛdis lęticiã: qꝛ ex abũdantia coꝛdis os loq̃k: d ¶ Exultauit lingua mea. Vñ Sen̄. Garrula res ē lęticia. e ¶ In sup ⁊ caro mea reqęscet. i. motus carnis/q̃ cõcupiscit adꝛuersus spm̃/cõquiescẽt/vt nõ me nimis infestent: Sicut ꝓlianꝭ retrahũt se a pręlio/qm̃ vidẽt magnũ ⁊ foꝛtius auxiliũ adꝛuersaꝛijs supuenire: ⁊ cũ vidẽt aduersaꝛios nõ timere: sꝫ desup veniente auxilio exultare. Unde. j. Regũ. iiij. b. dicit/q̃ timuerũt philistijm/qm̃ arca dei venit in castra israel: ⁊ dixerũt: Uę nob: nõ em̃ tanta fuit exultatio heri ⁊ nudiustertiꝰ: Uę nob/q̃l nos saluabit de manu deoꝭ sublimiũ istoꝭ: f ¶ Requiescet/dico/in spe. s. resurrectiõis ⁊ glorificatiõis. Qui em̃ bñ aduerteret q̃ ꝓ peccato carnis nõ solũ aia: sed et coꝛpꝰ cruciabit̃ in gehenna: ⁊ ecõuerso ꝓ cõtinentia carnis/nõ solũ animã: sed et ipsa caro glorificabit̃: defacili motꝰ carnis refrenaret. Et ꝗ ē: In spe. Et in qua spe: In spe geminę stolę. De stola animę pmo dic̃: g ¶ Qm̃ nõ derelinques aiaꝫ meã i inferno. Mota q̃ nõ dic̃ tm̃: linq̃s vel relinques: sꝫ derelinques. Linq̃k aia q̃ labi ꝓmittit̃: relinquit̃ q̃ exceçak̃: derelinquit̃ q̃ in inferꝛnum ꝓcipitak̃. Simile Heb. ij. a. Ne foꝛte pefluamus. Nõ fluit in lapsu: effluit in ꝓsuetudine: pefluit in damnatiõe. Hoc ergo dicendo/sperat de stola animę. Dicens aũt qd̃ sequit̃. s.

Ps. 118.

Ps. 29.

Matth. 12. c.

k ¶ Nec dabis sanctũ tuũ videre coꝛruptionẽ. s. ęternã/sperat de stola coꝛpis. m ¶ Notas mihi fecisti vias vitę. In ꝓcedẽti ꝗsu dic̃ se speꝛare geminã stolã. Sꝫ qꝛ spes ē vt dr̃ certa expectatio futurę beatitudinis ex meritis ꝓcedẽtibꝰ: Misi em̃ ꝓcedãt merita/nõ ē spes: sꝫ ꝓsũptio: iõ ꝗ ostendit se hãe merita: nõ tm̃ ex se: sed ex gr̃a dei dicens: Notas fecisti. i. a te habeo qd̃ scio: n ¶ Vias vitę: nõ tm̃ sciẽtia cognitiõis: sed scia experimẽti. Nota q̃ est via vita/et ē via vitę. Uia vita ē chriſtꝰ: q̃ dicit Job. xiiij. a. Ego sũ via/veritas ⁊c. Hęc via ē ꝓ quã spargit̃ lux. Job. xxxviij. c. Per quã viã spargit̃ lux. Immo ē ipa lux: Job. j. a. Erat lux vera ⁊c. De hac via dic̃ Augꝰ. Hac via ambulas si deũ amas. Uia vitę triplex est. Prima est exemplum vitę. s. opa chriſti. De qua dicit Augꝰ. Per me venitur/ ad me venit̃/ in me ꝑmanetur. Secũda via vitę/ē ꝓbatio vitę: sic̃ ꝓ flagella. Prouerb. vj. c. Uia vitę increpatio disciplinę. De q̃ disciplina Heb. xij. c. O ĩs disciplina ĩ ꝓsenti videk̃ nõ esse gaudij sed męroꝛis: postea aũt fructũ pacatissimũ exercitat̃ ꝓ eã reddet iusticię: Ecce qd̃ ē via vitę. Tertia via vitę ē ꝓfectio vitę. s. moꝛi ꝓ chriſto. Prouerb. xij. d. In semita iusticię vita. Matth. xvj. d. Si q̃s vult venire post me/abneget semetipsuꝫ ⁊ tollat crucẽ suã ⁊ sequat̃ me: Qui em̃ voluerit aiam suã saluã facere/pdet eã: Et ecõtra ē triplex deuiũ. Has vias fecit dñs notas. Primã fecit notã carnis assũptiõe: De q̃ dic̃ Thomę: Job. xiiij. a. Et q̃ ego vado scitis/⁊ viã scitis. Secũdã fecit notã miraculoꝭ opatiõe. Job. v. f. Opa q̃ ego facio testimoniũ phibẽt de me. Tertiã fecit notã moꝛtis passiõe. j. Pet̃. ij. d. Chriſtꝰ passus ē ꝓ nobis/vobis relinquẽs exẽplũ: vt sequami vestigia etꝰ. Cũ q̃ dñs has viaſ vitę notas fecerit: nõ est excusatio tenẽtibꝰ vias moꝛtis: Qui dicũt deo: recede a nob/sciẽtiã viaꝭ tuaꝭ nolumꝰ: Job. xxj. b. Volũt em̃ multi scire expũnẽto/licz multi studeãt ad sciendũ cognitiõe: De q̃bꝰ Greg̃. Ipsi sibi ꝗbis iudices ⁊ factis accusatoꝛes fiunt. Et qꝛ in via licz sit gaudiũ iusto: fm q̃ sup̃ dictũ est: Lętatũ ē coꝛ meũ ⁊c. nõ tm̃ plenũ est gaudiũ: qꝛ multa sunt de quibꝰ dolẽt viri iusti in via. Vñ Prouer. xiiij. b. Risus doloꝛe miscebit̃. Gaudẽt em̃ dolẽdo ⁊ dolẽt gaudẽdo. Vñ dicit̃. j. Esdre. iij. d. Nõ poterat q̃sq̃ cogscere vocẽ clamoꝛis lętantiũ ⁊ vocẽ fletꝰ. Ideo ꝗ pleno gaudio qd̃ erit in pria/subdit: o ¶ Adimplebis me lęticia: qm̃. s. dices mihi: Intra in gaudiũ dñi tui. Et in hoc qd̃ dic̃: Adimplebis: notãdę sũt cõpositiões ꝓpositionũ: Nõ em̃ tm̃ pleni erimꝰ: sed ĩpleti: sꝫ adimpleti. Pleni erimꝰ lęticia ꝓ glia prioꝭ: ĩpleti ꝓ glia nra: adimpleti ꝓ glia iesu chriſti. Et ꝗ notat̃ cũ dic̃: Adiplebis me lęticia cũ vultu tuo. i. filio tuo: qm̃ facie ad faciẽ videbo eũ: ⁊ cognoscã sic̃ ⁊ cognitꝰ sũ. Nec dicit ĩ vultu: sꝫ cũ vultu. Angelos em̃ ĩplebit in vultu: sed homies cũ vultu: ꝓpter cõformitatẽ hoĩs ad chriſtũ. Et ex pte aię: vt dr̃ Ro. viij. f. Quos ꝓsciuit ⁊ ꝓdestinauit cõformes fieri imaginis filij sui. Et ex pte coꝛpis: vt dr̃ Phil̃. iij. d. Saluatoꝛẽ expectamꝰ dñm nr̃m iesũ chriſtũ: q̃ reformabit coꝛpꝰ hũilitat̃ nr̃ę cõfiguratũ coꝛpi claritat̃ suę. Jõo sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamꝰ in ꝗ seculo/expectãtes beatã spẽ ⁊ aduentũ glię magni dei. Hic ē ꝗsus illꝰ rñsoꝛij: ⁊ vere: Adiplebis me lęticia: ĩ pria: Qꝛ p ¶ Delectatiões sũt i dextera tua: in ęternitate/in patria. Cant̃. viij. a. Dextera illꝰ amplexabit̃ me. Et dicit pluralit̃/delectatiões: qꝛ vna erit delectatio magna ĩ beatitudĩe, prioꝭ: alia maioꝛ ĩ delectatiõe ꝓpa: alia maxia i beatitudine chriſti ⁊ totꝰ trinitatis. Et ꝗ nõ ad hoꝛã: sꝫ q ¶ Vsq̃ in finẽ. i. in sempiternũ. Prouer. iij. b. Longitudo dierũ in dextera eiꝰ. ¶ Expo. Ps̃. XVI.

Exaudi ⁊c. Titulꝰ. Oratio dauid. In ꝓcedenti ps̃ egit ꝓpha de bñficq̃s passiõis ⁊ resurrectiõis chriſti: ex q̃bꝰ ē plena iustificatio: sic̃ habet̃ Ro. iiij. d. Traditꝰ ē ꝓpter

l tuum videre cõruptionem.
m Notas mihi fecisti vias vitę:
o adimplebis me lęticia cum
p vultu tuo: ꝗ delectationes in
q dextera tua vsq̃ i finem.

¶ Oratio Dauid.

Al. ꝗ delectatio Est via vita et via vite

Uia vite triplex est

1. Corꝰ. 15. d.

Titũ. 2. d.

ditus ē ppk pctā nra: ⁊ resurrexit ppk iustificationē nraz. In ꝶ aūt ps ozat p eisdē bnficijs: ad innuēdū q oia habem⁹ a deo: ⁊ q oia ab eo petēda sūt. Et iō ponit titul⁹: Ozo dauid. i. christi capitis: adiūcta sibi ecclia/q̄ corp⁹ ē: ⁊ cuiuslibet fidelis/ qd mēbrū ei⁹ ē corpis. Uñ ps iste exponit duob⁹ modis. s. de christo/⁊ d viro iusto.

Ps iste pm⁹ est corū q nomie ozionis intitulant. Et sequūt alij qt tuor. s. In clina domine. Dñe refugiū. Dñe exaudi. Voce mea. Et ē rō q̄re ab ozione intitulāt: qz cū i alijs psalmis ozo sit inkserta: i his q̄nqz est cōtinua. Orauit aūt christ⁹ nō p sua: sz p nra vtilitate: vt nos ad ozonē iuitaret: Sic fleuit laçarū/vt nos charitatē primi hīe doceret. Sic i alijs factis suis: Ois christi actio/nra ē instructio. Est aūt ps tripertit⁹. In pma pte ozat christ⁹ fin suā iusticiā exaudiri. Secūdo petit a iudeoz insidijs liberari: ibi: Ego clamaui. Tertio petit sibi ⁊ suis bona tribui: ⁊ malis mala: ibi: Exurge dñe. Ozās g̃: Pzio allegat iusticiā suā. Scdo añ ꝶ specialit petat aliqd: generalit petit vt exaudiat i mal amouēdis: ibi: Intēde ⁊c. Tertio i bonis adipiscēdis: ibi: Aurib⁹ ⁊c. Quarto specificat ozonē suā: ibi: De vultu tuo. Dic g̃: a O Dñe/pz. b Exaudi iusticiā meā. i. me rōne iusticie/q̄ dat efficaciā ozoni. Jaco. v. d. Multū valet depcatio iusti assidua. c Intē/de depcationē meā: q̄ ē d malis tollēdis. d Aurib⁹/de mētie tue: e Pzecipe ozonē meā: q̄ est de bonis adipiscēdis. Ozonē/dico/factā supple f Nō in labijs dolosis: sz simplicib⁹: Quia sic dr Esa. liij. c. dol⁹ nō fuit i ore ei⁹. Sedt specificatio petitiōis. g De vultu tuo. i. de illumiatiōe vultus tui. i. de bnplacito tuo. h Judiciū meū: quo in psenti separo bonos a malis/merito non loco: vel quo in futuro ego faciā generalē sepationē. Hic pfitet filij⁹ se omne iudiciū hīe a pre: vt habetur Job. v. d. i Prodeat/insignis. Vel sic/vt iudiciū passiue sumat. De vultu tuo. i. sic tu vides eē ad vtilitatē ecclie/nō ad volūtatē iudeoz/q̄ nomē meū extinguere volūt: Judiciū meū: q̄ iudicat⁹ sum a pilato: Prodeat. i. exeat. k Oculi tui/dñe. s. oculi miscōdie tue. l Videant çqtatē: retribuēdo mihi glām resurrectiōis. Hec ē enim çqtas: vt sicut in passione humillim⁹ omnium factus sum: ita in resurrectione ⁊ ascensione exalter sup omnes. Phil. ij. b. Propter quod et deus exaltauit illum. Et ostendit q hoc meruit: m Probasti cor meum ⁊c. Nota q duo facit tribulatio: obtenebrat ⁊ exurit: Et propter hoc vocatur hic nox et ignis. Nox/quia obtenebrat intellectum: Ignis/quia exurit affectum. Itē differētia est inter pbare ⁊ examinare. Probare q̄rit rōnē facti: examiare ipm factū. Nō aūt facti/magis cor tangit: Factū ꝶo magis tāgit corp⁹. Et iō dic: Probasti cor meū ⁊ examinasti me: q̄si nō solū cor: sz et corp⁹. Sz qz vtrūqz reputauit adesse sibi ex visitatiōe grē dei: inter illa duo/mediā ponit visitationē/cū dic: Visitasti. Dic g̃/Probasti o dñe pz. i. pbatū oñdisti: Cor meū: qd nō ē ira turbatū: nō solū ex facto passiōis meę qd crudelissimū fuit: sz nec ex rōne q̄ iiustissima fuit. Hoc enim solet maxie turbare hoies/qñ iiuste cruciat. Et q ita fuerit: dr Esa. liij. c. Sic ouis q̄. s. nō irascit: ad occisionē ducet: ⁊ q̄si agn⁹. s. inocēs coram tōdēte se/obmutescet. Vere pbasti: nō in pspitate/vbi nō coḡscūt corda: sz i aduersitate. n Et. i. qz. o Visitasti. s. cor meū. p Nocte: tribulatiōis. Et q Igne. i. fornace ipsi⁹ passiōis. r Examiasti me. Et licz sic subtilit pbat⁹ ⁊ fortit examiat⁹ fuerim: tamen Non est inuenta

Moraliter * a Moraliter/ Psalmus iste pōt exponi de viro iusto: vt ozet sic qlibet vir iust⁹: a Exaudi dñe iusticiam meā: ad litterā: q̄ vocē hz apud deū. Uñ Esa. j. e. Quērite iudiciū: subuenite oppresso: iudicate pupillo: defendite viduā: ⁊ venite ⁊ arguite me/dicit dñs. Et est aposiopisis. q. d. si nō retribuam vob/vel audiā vos depcātes me. Et ppk ꝶ dic Ps. Feci iudiciū ⁊ iusticiā: ⁊ ideo nō tradas me calūniātib⁹ me. Ul/Exaudi iusticiā: q̄ est ex fide/vel ipsa fides. Hāc enim exaudit dñs.

Ult deprecatio mea
†Ps. 85.
†Ps. 89.
†Ps. 101.
†Ps. 141.

Partitio psalmi

Allegorice

Tribulatio dr nox et ignis

Differentia inter pbare et examinare

Moraliter

Ps. 118.

Matth. xvij. c. Si habueritis fidē sicē granū sinapis: dicetis mōti huic: trāsi hinc/⁊ trāsibit: ⁊ nihil ipossibile erit vob. Uñ Jaco. j. a. Postulet i fide nihil hesitās. Itē Abacuk. ij. a. Justus aūt i fide sua viuet. Vel/Exaudi iusticiā: q̄ ē i elemosyna. Uñ Prouer. xviij. c. Donū hois dilatat viā ei⁹: ⁊ añ pncipes spaciū ei facit. Act. x. e. Exaudite sūt elemosynę tuę apud deū. Ul/Exaudi iusticiā: q̄ ē i carnis maceratiōe. Uñ Hiero⁹. Jeiuna est ozo quam macies carnis nō pascit. Eccli. xxxv. Ozo hūiliātis se. i. macerāt se/nubes penetrabit. c Intēde depcationē. i. itēlā pcationē meā: d Aurib⁹ pcipe. Hūano mō loqt/q̄si ad hoiem aures habentē loqrer. Et dicit pluralit Aurib⁹ ppt aurē interiozē ⁊ exteriozē. Multi enim audiūt aure exteriozi/q̄ nō audiūt aure interiozi. Uñ Mar. iiij. b. Qui hz aures audiēdi audiat. Et post: Ut audiētes audiāt et non intelligāt. Quia ergo hic loquit ad deū mō hūano/sic dic. q. d. volo ⁊ peto vt attēte audias ozonē meā: q̄ ē d bono adipiscēdo/vt pdictū est: sicut depcatio de malo amouēdo. Uñ Eccli. xxxv. a. Depcatio pro pctis recedere ab iiusticia. Sic enim sūt duę ptes iusticię. s. declinare a malo ⁊ facere bonū: Sic duplex ē ozo. s. depcatio/ad declinādum malū: ⁊ ozo ad psequēdū bonū. Uñ i ozone dñica: tres petitiōes pmę/sūt ad bonū cōsequēdū: tres vltime ad malū tollēdū: media aūt est de mediatore christo. f Non in labijs dolosis. Labia sūt dolosa: qñ aliō ē i ore: ⁊ aliud i corde: Sic hypocrita: de qb⁹ Esa. xxix. d. Popul⁹ hic labijs me honorat: cor aūt eoz lōge ē a me. Et iō dic Aug⁹. Cū oratis ꝶ versek i corde: qd pferk in ore. Versek inqz quātū ad intellectū/et sic erit ozo intēta: ⁊ quātū ad affectū/⁊ sic erit deuota. Propkea hoc dr Sap. j. a. In simplicitate cordis q̄rite illū. s. vt intellect⁹ ⁊ affect⁹ sil ferank i eū. Alioqn pōt dici de illis q hoc nō faciūt: Dilexerūt eū i ore suo: ⁊ lingua sua mētiti sūt ei. g De vultu tuo. Hic petit vir iust⁹ vt det ei deus gratiā iudicādi se in psenti / ne i futuro iudicek a dño. Hoc ē qd dic: De vultu tuo iudiciū meū pdeat. i. a respectu tuo/actiue vel passiue. Actiue. i. respice me oclis miscōdie tuę/vt me iudicē: sic respexisti petrum ⁊ se iudicauit. Unde Luc. xxij. g. Cōuersus dñs respexit petrū: ⁊ recordat⁹ ē petr⁹ ꝶbi dñi ⁊c. ⁊ egressus foras fleuit amare. Passiue sic/De vultu tuo ⁊c. i. a respectu tuo. i. fac vt ego respiciā te iudicatū/⁊ sic iudicē me: qz si i viridi hęc fuerūt facta/i arido qd fiet: Luc. xxiij. e. Prouer. xj. d. Si iust⁹ in terra recipit: quāto magis impi⁹ ⁊ pctōr: Vel etiam/de vultu tuo: quem et terribilē reprobis: ⁊ iocundū bonis oñdes i iudicio: Judiciū meū pdeat. i. fac vt ego timore illi⁹ iudicij ꝶ me iudicē. Uñ. j. Cor. xj. g. Si nosmet/ipsos dijudicarem⁹: nō vtiqz iudicaremur. Hoc aūt iudiciū i duob⁹ cōsistit. Primo i discussiōe siue deliberatiōe: qd fit i pritiōe. Scdo i snię platiōe ꝶ seipsū: qd fit i pfessiōe. Sz qz nō sufficit facere iudiciū nisi etiā fiat postmodū iusticia addit: k Oculi tui videāt çqtatē: ad lrāz. Ul/Videāt. i. acceptēt: çqtatē. i. iusticiā quā sumā i satisfactiōe. De hac çqtate. Ro. vj. d. Sic exhibuist mēbra vra seruire īmūdicię: et ini qtati ad iiqtatē: ita nūc exhibere mēbra vra seruire iusticię i sāctificationē. m Probasti cor meū ⁊ visitasti ⁊c. Hic Ecclēsia ē differētia q̄ dicta ē sup⁹ inter pbare ⁊ examiare: ⁊ cętera q̄ ibi dicta st. Et pōt sic dicere vir iust⁹: Probasti cor meū: pbatū. s. fecisti: ⁊ ostēdisti p cōtumelias maledicor: qz sic dic Gregor⁹: q̄lis qsqz apud se lateat/ptumelia illata pbat. r Examiasti me: nō solū cor: sz ⁊ corp⁹. q Igne. i. p iniurias ⁊ fortes psecutiōes malefactor. De q̄ examiatiōe Eccli. ij. a. In dolore sustine: ⁊ in hūilitate tua patiētiā habe: qm in igne pbat aurū ⁊ argētū: hoies ꝶo receptibiles i camino hūiliatiōis. De his duob⁹. s. pbatione ⁊ examiatiōe. Sap. ij. d. dicūt mali: Cōtumelia ⁊ tormēto interrogem⁹ eū: vt sciam⁹ reuerētiā ei⁹ ⁊ pbem⁹ patiētiā ei⁹. Cōtumelia. s. quātū ad p/bationē cordis: tormēto quātū ad examiationē corpis. Sed

* qz sancti bas

Matth. xv. c.

Judiciū sup in duob⁹ cōsist

Ps. 77.

De appella. c. vt nrm
Ut eccle. bñ. c. vnico
Ul. †equitates

Differentia inter depcationē et orationem

Allegorice ¶ a ¶ Nõ est inuēta i me iniqtas: q̃ b igne excoqrek: eo. s. q̃
iniqtatē nõ fecerit: vt dic̄ Esa. liij. c. Et adeo nõ est inuēta i
me iniqtas: b ¶ Ut nõ loqk os meũ opa hoiz: Sz opa
tua o pr̃. i. nihil locutus sũ nisi qd̃ ad tuã gl̃iã ptinet. Uñ Ps.
Bñdicã dñm i omi tpe: sp laus ei⁹ i ore meo. Nec solũ bonũ
Ps. 33. locut⁹ sũ: sz t opat⁹ sũ: qz cepit iesꝰ face/
Act. 1. a. re t docere. Et b ē qd̃ seqk: d ¶ Ego:
cũ pondere: e ¶ Custodiui vias du/
ras. i. vias passibilitatẗ/pauptatis/affli/
ctiois/passiois. Uel/ Uias latronis:
fm aliã litterã. i. qd̃ merito dz sustinere
Lk. Latronis latro. s. suspēdiũ ego imerito sustinui: vt
Ps. 68. possiz ve dicere: Que nõ rapui tũc exol
uebã. Et b c ¶ Propk vba labiorꝫ
tuorũ. s. vt q̃ pcesserũt de labijs tuis/
nõ fierēt irrita: sz sic pmisisti pacē p mor
tē meã fieri: ita impleret. Et vocat b labia dei pr̃is /pacē/quã
suis vbis pmisit. Esa. lvij. d. Creaui fructũ labiorꝫ pacē. Ul/
Labia/etiã vocat pbas/p q̃s locut⁹ ē t pmisit illã pacē. Uñ
Lucẗ. i. g. Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl̃: qz tc̄. Sic̄ locut⁹ ē p os sctorꝫ/
q̃ a sęcło sũt pbaꝫ ei⁹. f ¶ Perfice: q̃si custodiui. Et pfice. i.
vt p̃ pficeres. Uñ alia lr̃a hz: Ad pficiēdos gress⁹ me/
os. i. duo p̃cepta charitatẗ/ qb⁹ itur ad deũ. Et b g ¶ In se/
mitis tuis. i. in artiozib⁹ p̃ceptẗ tuis. h ¶ Ut nõ moueãk:
Quasi hęc oia feci: vt exēplũ dilectiois alijs p̃berē t pfectio/
nis. Et b est: Ut nõ moueank vestigia mea. i. dilectiois
meę ad deum
* qz sancti has duas pbatiões visitatione dei reputãt: sicut
dicit Greg⁹. Sãcti tpalē pęnã lucrũ putãt: qz p hãc ęnã eua/
dere nõ ignorãt. Jõ inkponit: Et visitasti nocte. i. ex nocte
Ps. 59. . i. ex tribulatiõe. Uñ Ps. Da nob auxiliũ de tribulatiõe. Uel
Uisitasti nocte. i. i nocte tribulatiois vl̃ adũsitatẗ. ij. Corẗ.
j. a. De⁹ tot⁹ cõsolatiois q̃ cõsolak nos i omi tribulatiõe nr̃a.
Ps. 93. Ps. Scõm mltitudinẽ dolorꝫ meorꝫ i corde meo: cõsolatiões
tue letificauerũt aiam meã. Probasti dico et examinasti:
a ¶ Et nõ ē inuēta i me iniqtas. i. inęqlitas/qn. s. ęq̃ bñ me
haberē i aduersitate: sic̄ i pspitate: Nõ sic̄ illi ò qb⁹ Luc̄. viij.
b. qui ad tps credũt t in tpe tēptatiois recedũt. Hãc iniqtatē
. i. ięqlitatē grebat diabol⁹ i Job. ij. b. qñ dicebat dño: Mitte
manũ tuã t tãge os ei⁹ t carnẽ: t tũc videbis q̃ i facie bñdicat
Job. 1. d. tibi. Sed licz tãto igne tribulatiois examinatus fuerit iob: nõ
tñ inuēta est in eo iniqtas: qz i oib⁹ his nõ peccauit iob labijs
suis: sed maxima ęqtas qñ dixit: Si bona suscepim⁹ de manu
dñi: mala aũt ãre nõ sustineam⁹? Uel sic: Nõ ē inuēta i me
iniqtas. i. inęqlitas cuiuscũq̃ venialis: sic̄ ociosi ꝓbi vl̃ risus
vel bmõi: De q̃ iniqtate Ecc̄i. xlij. c. Melior ē iniqtas viri q̃z
mulier bñfaciẽs. Nõ ē inuēta: supple post examiatiõz ignis:
qz excoquik t purgak i igne. Sap. iij. b. Tãq̃z aurũ in fornace
pbauit illos. In fornace ẽñ remouēk sordes ab auro. Uñ dic̄
Aug⁹. Si aurꝫ es/qd̃ expauescis ignẽ? Si l̃ qdẽ sum⁹ in forna/
ce: sz ignis paleas i cinerẽ ꝓtet/sordes auri tollet. Si frumẽtũ/
qd̃ times tribulã? Nõ apparebit q̃lis sis i spica. Si oleũ/qd̃ ti
mes p̃ssurã pęli? Nõ declarabik spēs tua nisi põd⁹ lapidis a
te sepauerit amurcã. Hoc aũt etsi ò q̃libet sctõ sic exponak: tñ
pprijssime ò btõ Laurẽtio exponik: Igne me examiasti:
ad lr̃am. Et nõ ē inuēta i me iniqtas: vt supra expositũ
est. Uel/ Iniqtas/illa de q̃ Lucẗ. xvj. c. Facite vob amicos
de mãmona iniqtatis. Et vocat ibi iniqtatẗ auariciã: fm illud
Ecc̄i. x. b. Nihil iniqui⁹ q̃z amare pecuniã: Que nõ ē inuēta i btõ
Laurẽtio: qz thesauros eccl̃ie dedit paupibus. Sed sciẽdũ q̃
duob⁹ modis ꝓhibet põt iniqtas i diuitijs. s. male acq̃rẽdo: Et b
dz cupiditas: Et de hac nõ est intelligẽdũ illud: Facite vobis
amicos de mãmona iniqtatis: qz de iniuste possesso/nõ põt fi/
eri elemosyna. Ecc̄i. xxxiij. d. Qui offert sacrificiũ ex sbstãtia
paupeꝫ: q̃si q̃ victimat filiũ in ꝓspectu pr̃is. Scõ ꝓhibik iniq/
tas male tenẽdo: Et hęc dr̃ auaricia: ò q̃ itelligik illud: Facite
vob amicos tc̄. Neutra aũt iniqtas i beato Laurẽtio fuit: qz
Ps. 111. nec male acq̃siuit: nec bñ acq̃sitũ male retinuit. Uñ cantak de
ipso: Dispsit dedit paupib⁹. b ¶ Ut nõ loqk/q̃ pbasti t visi
tasti t examiasti. Ut nõ loqk tc̄. i. vt habeã materiã t cãm
loquẽdi/nõ de opib⁹ hoim: sz de te/p ea q̃ circa me fecisti. Nõ
eñ q̃si cogik loq̃ illa q̃ fetit. Act. iiij. d. Nõ possum⁹ q̃ vidim⁹
t audiuim⁹ nõ loq̃? Hoc ē: Ut nõ loqk os meũ opa ho/
minũ. sz tua o de⁹. Uñ. j. Pet̃. iiij. c. Si q̃s loqk q̃si fmões
dei. Opa hoiz loquũk iactatores/q̃ sua opa iactãt. Jtẽ adu/
latores: q̃ laudãt hoiem i opib⁹ suis: t pctõrẽ i desiderijs aię
suę. Jtẽ detractores: q̃ mala alior loquũk: Ps. 9.
Bonũ eñ nõ est op⁹ hois: sz dei: Malum
aũt ꝓpe ē op⁹ hois. Osee. xiij. c. Perditio
tua isrl̃. i. ex te est: tñmõ ex me auxiliũ tuũ.
c ¶ Propk vba labiorꝫ tuorꝫ: Ad lr̃az:
qb⁹ dixisti: Bti pauperes spũ tc̄. Ue vobis Matth. 5. a.
diuitib⁹ q̃ hãtis h̃ ꝓsolationẽ vestrã: Lucẗ.
vj. d. d ¶ Ego custodiui vias duras. Al. + Ad pfi/
s. vias pęnitẗię. Ul/ Propk vba labio/ ciendos
rũ. i. ppbaꝫ/apl̃orꝫ p̃dicatorum: q̃ p̃dicãt
contẗptũ mũdi t pęnitentiã. Unde Cantẗ.
v. d. Labia ei⁹ lilia distillãtia myrrhã primã. Prima myrrha
amaritudo p̃sentẗ pnię: q̃ spõte fluit ò arboze hoie. Ps. Uo Ps. 55.
lũtarie sacrificabo tibi. Scõa ē amaritudo gehẽnę. Et bñ dic̄
distillãtia/nõ effundẽtia: qz pnia p̃ns nõ est nisi stilla respectu
dolozis infernalis. Job. xxvj. d. Cũ vix puã stillã fmonis ei⁹
audierim⁹/q̃s poterit tonitruũ magnitudinis ei⁹ itueri? Uel
etiã Labia hic dicũk testamẗa duo. Uet⁹ testñ est labiũ ti
morẗ: Nouũ ē labiũ amoris. Propk q̃ vba isto⁹ labio/
rũ: dicit iust⁹: Ego custodiui vias duras. s. vias pnię. Uie penitẗie
Que dicũk durę: ppk mlta. Primo ppk mltiplices diaboli dicunk dure
tẗptatiões q̃s talib⁹ infert Ecc̄i. ij. a. Fili accedẗs ad seruitu/
tẗ dei: sta in iustícia t in timoze/t p̃pa aiaz tuã ad tẗptationẽ.
Scõ ppk fomitis recalcitrationẽ. Ro. vij. d. Uideo aliã le/
gẽ i mẽbris meis. s. fomitẗ repugnãtẗ legi mẽtis meę. i. p̃cep/
tis dñi. Tertio ppk mlta ipedimẽta q̃ sũt i mũdo. i. timor ir/
risiois/pudor vilitatis/spes vitę longiozis/amor voluptatẗ.
Beñ. xiiij. b. Uallis aũt siluestris hẽbat multos puteos bitu/
mis. Quarto ppk difficultatẗ q̃ in ipsis ē: qz ars t virt⁹ circa
bonũ t difficile. Matth. vij. b. Arta ē via q̃ dic̄ ad vitã. Sed
tñ alia ꝓsideratiõe dulces sk̃ istę vię. Primo ppk bona ꝓsciaz. Uie penitẗie
ij. Corẗ. j. c. Gl̃ia nr̃a hęc ē testimoniũ ꝓscię nr̃ę. Scõ ppk dicunk dulces
mltiplicẗ delectationẽ spũalẽ. Ps. In custodiẽdis illis retri/ Ps. 18.
butio mlta. Uñ Greg⁹. Mirabili dispẽsatiõe dũ exteri⁹ affli/
gũk/int⁹ reficiũk. Et ad h̃ inuẽdũ iungũk cruces i dedicatiõe
eccl̃ię. Uñ dicit beat⁹ Bern̄. Multi videt nr̃as cruces/q̃ nõ
videt nr̃as vnctiões. Tertio ppk p̃mũ ꝓsiderationẽ. Greg⁹.
Consideratio p̃mũ minuit vim flagelli. Gen̄. xlix. c. Isachar
asin⁹ fortis tc̄. vidit requiẽ q̃ eẽt bona: et terrã q̃ optima: et
suppositit humerũ ad portãdũ. Quarto ppk memoriã dñicę
passiois. Uñ Exo. xv. d. Qñ positũ est lignũ i aq̃s marath/
dulcoratę sũt aq̃. Quito: qz p amico sustinẽk. Act. v. g. Ibãt
apl̃i gaudẽtes: qm̃ digni hãti sunt p noie iesu ꝓtumeliã pati.
Sexto ppk multiplicia exẽpla. Greg⁹. Facta p̃cedẗiũ reco/
lam⁹: t grauia nõ erũt nob q̃ sustinem⁹. Prouer. iiij. b. Ducã
te p semitas ęqtatis: q̃s cũ ingress⁹ fueris/nõ artabunk gress⁹
tui: t currẗs nõ hẽbis offendiculũ. f ¶ Perfice. q. d. Ego
custodiui tc̄. Sz qz istas vias custodire magẗ ē incipiẽtiũ
aut pficiẽtiũ q̃z pfectorꝫ: qz volo pfect⁹ ē: iõ rogo: Perfi/
ce gressus meos i semitẗ tuis. Semitę dicũk vię pfectis
simę iusticię: de qb⁹ Prouerb. xij. d. In semita iusticię vita.
Et eiusdẽ. xv. a. In abũdãti iusticia virt⁹ maxia est. Justicia
simplex/ē reddere vnicuiq̃z qd̃ suũ est. Uñ cũ q̃s se totũ deo
dat: vel potius reddit/totũ se exponẽdo pnię: adhuc nõ ē ni/
si simplex iusticia. Uñ si vult pfect⁹ esse/t ꝓtutẗ maximã acq̃
rere/q̃ est in abũdãti iusticia: oportet vt se nõ solũ deo cui se
debet/subijciat: sz etiã hoi ppk deũ. Et hęc est abũdas iusti/
cia. s. obediẽtia: de q̃ dic̄ dñs. j. Regẗ. xv. e. Melior ē obediẽ
tia q̃z victimę. Obediẽtia eñ fit ppk deũ homi cui nõ debe/
bak: Victimę vo fiũt deo cui debẽk. Sic q̃ pficiũk gressus. i.
opatiões: g ¶ In semitis/dei/q̃s intrãt religiosi. Sz qz nõ
suffic̄ icipere nisi qd̃ icęptũ ē psumek: Jõ ozat: Perfice gres
sus meos i semitẗ tuis: ita. s. h ¶ Ut nõ moueãk vestigia
mea: a semitẗ ill̃: qz vt dic̄ dñs Luc̄. ix. g. Nemo mittẗs ma
nũ suã ad aratrũ t aspiciẽs retro/ apt⁹ est regno dei. Et nõ q̃
incępit: sz q̃ pseuerauerit vsq̃z i finẽ h̃ saluus erit. Matth. x. c.

Dn diuitijs duo
mos modis con
rahit iniqtas

* Ego clamaui

Allegorice

Vestigiorꝫ christi semper debemus recordari

meꝫ ad deũ ⁊ primũ. Nõ moueant/ a corde: sꝫ sp ibi sint p recordationẽ. Vñ Eccli.xxix.c. Gratiã fideiussoris ne obliuiscar: dedit enim aiam suã ꝓ te. Nec ab ope: sed ibi sp appeant p imitationẽ. j. Pet.ij.d. Christ⁹ pass⁹ ē ꝓ nob/vob relinquẽs exẽplũ vt seqmi vestigia ei⁹. Et ꝓpt hęc duo dr̃ Cãt.viij.b. Pone me vt signaculũ sup cor tuũ: vt signaculũ sup brachiũ tuũ. Et ꝓpt ꝗ dicebat sp̃osa/Cãt.j.d. Fascicul⁹ myrrhę dilect⁹ me⁹ mihi/int̃ vbera mea cõmorabit. Vñ dic̃ beat⁹ Bern̄. Ego ffes ab ineũte ꝯuersiõe mea ꝓ aceruo meritorꝫ q̃ mihi deesse sciebã: hũc mihi facisculũ colligare/et int̃ vbera mea collocare curaui/ collectum ex oib⁹ anxietatib⁹ ⁊ amaritudinib⁹ dñi mei: Primũ videlicꝫ ifãtiliũ illaꝫ necessitatũ: deinde laborꝫ q̃s ptulit ī p̃dicãdo: fatigationũ ī discurrẽdo: vigliaꝫ in orãdo: tẽptationũ in ieiunãdo: lachrymaꝫ in cõpatiẽdo: insidiarũ in colloquendo: postremo piculorũ in falsis fratrib⁹/cõuitiorũ/sputorꝫ/colaphorꝫ: subsãnationũ/exprobrationũ/clauorꝫ: horꝫq; similiũ q̃ in salutẽ nr̃i generis silua euãgelica noscit ꝓtulisse: Hęc st̃ christi vestigia: q̃ nõ debẽt de cordib⁹ nr̃is opibusq; p obliuionẽ aut p̃uaricatio/nẽ moueri. Vestigia etiã dicunt sacr̃a: Est em̃ baptism⁹ et eucharistia signũ mortis christi. Scõm q̃ hũc modũ petit vt durẽt sacr̃a. Matth.vlt.d. Vobiscũ sũ vsq; ad ꝯsũmationẽ sęcli.

a Ego clamaui ⁊c. Scõa ps: ī q̃ petit christ⁹ a iudęis p/sequẽtib⁹ liberari. Dicit g̃: Ego clamaui: nõ tã clamore exteriori q̃ interiori: sic̃ susanna/Daniel.xiij.e. b Qm̃ exaudisti me. Heb.v.c. In oib⁹ exaudit⁹ est ꝓ sua reuerẽtia. Sꝫ videt q; deberet dicere econuerso: Exaudisti me/qm̃ clamaui. Qd̃ soluit Greg⁹/dicẽs: Neminẽ exaudit de⁹/nisi quẽ vt p̃cept̃ ispirat. Est g̃ sens⁹: Ego clamaui/qm̃ ⁊c. i. qm̃ dedisti mihi ꝓfidẽtiã ipetrãdi: Et iõ c Inclina aurẽ tuã. s. miscordiq; tuę c Mihi ifirmo/infirmitate pęnę: qd̃ notat̃ ꝓ inclina. d Et exaudi v̊ba mea: quę sequunt̃. s. e Mirifica misericordias tuas. i. miras fac/ne vilescãt. Miscordiq; dei fuerit q; gen⁹ hũanũ voluit sibi recõciliari. Sed mirabiles fecit eas: qm̃ p filiũ suũ vnigẽitũ ĩcarnatũ/passũ/q; resurrexit a mortuis ⁊ ascẽdit ad cęlos recõciliauit: q; etiã miracula mlta fecit. Hęc em̃ miracula admirãtes iudęi ⁊ inuidẽtes/excęcati sũt: ⁊ gẽtes laudantes crediderũt. Vñ de btõ Aug̃.dr̃: Nec satiabat̃ illis dieb⁹ dulcedine mirabili/ꝓsiderare altitudinẽ cõsilij diuini sup salute generis hũani. f Qui saluos facis sperãtes ī te: nõ in se/nõ in mũdo. Prouer.xxix.d. Qui sperat ī dño subleuabit̃. Per/ Saluos facis: notat̃ creatio ⁊ r̃creatio. Et qꝫ iudęi vt p̃dictũ ē/inuiderũt istis mirabilib⁹: petit se ab eorũ insidijs liberari. g A resistẽtib⁹. i. a iudęis q; resistũt affectu/nõ effectu: qꝫ vt dr̃ Ro.ix.e. Volũtati ei⁹ q̃s resistet: h Dexterę tuę: fauori videlicet tuo/q; mihi faues. Vel/ Dexterę. i. mihi filio tuo. Fili⁹ em̃ dr̃ dextera p̃tis. Vñ Ps̃. Saluauit sibi dextera ei⁹. Ab his inq̃ i Custodi me vt pupillã oculi: q̃ tenerrime diligit̃ ⁊ custodit̃. Nota q; in pupilla sunt tria ꝓpt̃ q̃ bñ cõpat̃ ei fili⁹ dei. In ea em̃ est lux interior/et extra corp⁹ speculare/⁊ aliud nõ speculare: Sic christus fuit lux: fm illud j. Joh.j.b. De⁹ ē lux: ⁊ ī ipso sunt aia/⁊ corp⁹. Vel/ Pupilla/est fides incarnatiõis: qꝫ sic̃ pupilla lucẽ a tenebris discernit: ita fides ĩcarnatiõis bonos a malis distinguit. Et caute seruãda ē ne lędat̃: sic̃ pupilla oculi. Et dr̃ humanitas christi vel fides humanitatꝫ christi pupilla/q̃si pusilla respectu deitatis.

Psalm.16.

Clamant mali

Psalm.17.

Clamant beati

Plura sunt q̃ impediũt ne exaudiat̃ clamor

Psalm.72.

Psalm.33.

Quomodo mirificet dñs misericordiã suam in homine

Psalm.30.

Filius dei comparatur pupille

Sub vmbra

Doctalit * Ego clamaui: põt exponi de viro iusto: vt dicat: a Ego clamaui. i. valida intẽtiõe cordis ad te p̃ces direxi. b Qm̃ exaudisti me. i. qꝫ cert⁹ sũ q; exaudies me. Vel/ Clamaui: id est qꝫ iã als exaudisti me depcãtẽ. Clamaui: iterũ orãs. Et in B captat beniuolẽtiã ī p̃ncipio orãnis/ofidens se nõ eẽ ĩmerẽ/aut ĩgratũ accepti bñficij. Nota q; clamãt iusti/clamãt mali/clamant ⁊ bti ī p̃ria. Justi clamãt corde/ore/ope. Corde p rectũ desideriũ. Vñ Ps̃. Desideriũ paupũ exaudiuit dñs ⁊c. Sic susãna tacẽs clamabat: Daniel.xiij.e. Et moyses Exo.xiiij.d. Et ãna.j.Regl.j.b. Voce/ī ecclia/ cãtãdo/cõfitẽdo/ p̃dicãdo. Vñ Ps̃. Voce mea ad dñm clamaui. Ope/manib⁹ laborãdo/eleemosynas largiẽdo. Vñ Act.x.e. Exaudite st̃ elemosynę tuę apd̃ deũ. Et ī Ps̃. Exaudi dñe iusticiã meã. Itẽ mali clamãt similr̃/corde/ore/ope. Corde. s. tumultuoso. Esa.lvij.d. Impij q̃si mare feruẽs qd̃ q̃escere non põt: ⁊ redũdãt fluct⁹ ei⁹ in cõculcationẽ ⁊ lutũ: ⁊ nõ ē pax ip̃ijs dic̃ dñs. Ore/litigãdo/detrahẽdo: aliq̃s voceten⁹ p̃/dicãdo. De his. s. malis dic̃ Ps̃. Clamauerũt nec erat q; saluos faceret: ad dñm nec exaudiuit eos. iij. Regl.xviij.c. Clamate voce maiore ⁊c. Ope. Vñ Gen̄. xviij. c. Clamor sodomorꝫ ⁊ gomorreorũ ascẽdit ad me. Itẽ btõ clamãt ī patria sp deũ laudãdo. Vñ Esa.vj.b. Seraphi clamabãt: Sãct⁹/sanct⁹/sãct⁹. Dic̃ g̃: Ego clamaui: qm̃ exaudisti me: inclina aurez tuã. q. d. quãtũ in me ē ad altitudinẽ tuã ascẽdere nõ valeo: iõ necesse habeo vt tu inclines aurẽ tuã/mihi hũili ⁊ infimo. Et sic exaudi v̊ba mea: q̃si alit̃ nõ exaudies/cũ ego infim⁹ sim ⁊ tu excelsus: nisi aurez miscordiq; tuę inclinaueris. Sũt em̃ plura q̃ impediũt ne exaudiat̃ clamor. Primũ ē B qd̃ dixim⁹. s. qm̃ remot⁹ ē ille q; clamat. Ps̃. Oẽs q; elõgãt se a te pibũt. Et alibi: Accedite ad eũ ⁊ illuminami. Secũdũ ē: qm̃ aliq̃d magnũ int̃positũ est. Hoc aũt est pctm̃. Ezech.iiij.a. vidit sartaginẽ ferreã positã int̃ se et ciuitatez. Thren̄.iij.e. Opposuisti nubẽ ne trãseat orõ. Tertiũ ē: qm̃ clamor ē debilis ⁊ remissus. Esa.lviij.a. Clama ne cesses: q̃si tuba exalta vocẽ tuã. Esa.xl. Exalta in fortitudine vocem tuã. Quartũ est: qm̃ ille ad quẽ clamat̃ auertit se. Sap̃.j.b. Spũsanct⁹ disciplinę effugiet fictũ: ⁊ auferet se/vel auertet a cogitatiõib⁹ q̃ sũt sine intellectu. e Mirifica miscordias tuas. Nõ solũ in christo: vt sup̃ expositũ ē: mirificat dñs miscordias suã: sꝫ ī hoie q̃libet ⁊ iusto ⁊ iiusto. Magna em̃ dei ē miscordia in pctore cũ pęnitentẽ recipit: Sꝫ mira ⁊ mirabilis cũ ip̃ęnitentẽ expectat: ⁊ p̃tęnentẽ reuocat. Viere.iij.a. Vulgo dr̃: si dimiserit vir vxorẽ suã ⁊ recedens ab eo duxerit virũ alterũ: nũquid reuertet̃ ad eã vltra: Nũqd̃ nõ cõtamiata erit mlier ista: Tu aũt fornicata es cũ amatorib⁹ mlt̃: tñ reuertere ad me dicit dñs: ⁊ ego suscipiã te. Esa.xxx.e. Aures tuę audient v̊bũ post tergũ monẽt̃. Itẽ ī hoie iusto mirificat dñs miseri cordiã suã: ipsũ custodiẽdo. Magna em̃ ē miscordia/q; dedit ei angelũ ad custodiã: sꝫ magna ⁊ mirabil⁹ q; B nõ ꝓtẽt⁹/ipsemet custodit: ⁊ hĩtat in eo tota trinitas. Joh̃.xiij.c. Si q̃s diligit me: ꝯmones meos ꝯuabit: ⁊ pr̃ me⁹ diliget eũ: ⁊ ad eũ veniem⁹ ⁊ mãsionẽ apd̃ eũ faciem⁹. Et tũc põt ⁊ debet hõ dicere: Bñdict⁹ dñs q̃m mirificauit miscordiã suã mihi ī ciuitate munita. i. ī corde meo munito: nõ solũ v̊tutib⁹ ⁊ custodia angelorꝫ: sed etiã tota trinitate: Qd̃ etiã mirabil⁹ erit nob/si bñ ex vna ꝯte magnitudinẽ ipsius trinitatis ꝓ capacitate nr̃a pẽsem⁹: ⁊ ex alia paruitatẽ ⁊ miseriã nostrã. Vñ dic̃ Grego⁹. Miscordiq; dei mirę efficiũt̃/cũ nr̃ę miserię ad memoriã reuocãt̃. In B g̃ sensu dicit vir iust⁹: Mirifica miscordias tuas: tu dñe: f Qui saluos facis sperãtes ī te: cuiuscũq; ꝯditiõis sint: qꝫ nõ ē p̃sonarꝫ acceptio apd̃ deũ. Act̃.x.e. In v̊itate cõperi q; nõ ē p̃sonarꝫ acceptor de⁹: sꝫ in omi gente q; timet deũ ⁊ opat̃ iusticiã/accept⁹ est illi. Ps̃. Bñplacitũ est dño sup timentes eũ: ⁊ ī eis qui sperãt sup miscordia ei⁹. Et subdit: qd̃ ē qd̃ petit: g A resistẽtibus dexterę tuę custodi me. A resistẽtibus. i. a dęmonib⁹ q; resistũt: Dexterę tuę. i. bonis spũalibus. Et ꝓpt̃ istã resistẽtiã dr̃ diabol⁹ sathanas. i. aduersari⁹. Vñ dr̃ Zach̃.iij.a. q; sathã stabat a dextris sũmi sacerdotis vt aduersaret̃ ei. Nec solũ dęmones: sꝫ ⁊ mali hoies resistũt dexterę dei: vt hęretici videlꝫ resistunt astutia/tyrãni ⁊ tortores/minis ⁊ flagell̃: falsi frẽs fallacia: p̃uaricatores christiãi/malis opib⁹: cęteri donis/ seruitijs/ ꝓmissionib⁹ ⁊ hmõi. Ab his oib⁹ petit se iust⁹ custodiri a dño: h Vt pupillã oculi: ꝓ qua tuẽda ponit̃ manus: ⁊ dcq̃d põt hõ/ponit/ne lędat̃ oculi⁹. Est g̃ sens⁹: Custodi me vt pupillã oculi. i. sic me custodi vt poti⁹ man⁹ ⁊ corp⁹ ⁊ oia q̃ habeo ponã q̃ lędar in aia. Vñ Job.ij.b. Pellẽ ꝓ pelle: ⁊ oia q̃ habet hõ dabit ꝓ aia sua. Et Matth̃.xvj.d. Quid ꝓderirit homi si vniuersum mũdũ lucret: ⁊ aię suę detrimẽtũ patiat: Aut quã dabit hõ

Psalm.97.

Clamant iusti

Psalm.9.

Psalm.141.

Psalm.146.

* cõmutationẽ ꝓ aia

Allegorice a ¶Sub vmbra: Ecce quō custodies me. Sub vmbra.i. sub tegumēto. b Alarū tuar.i.charitatis ⁊ miscōdię. c ¶Protege me: sic gallina ꝓtegit pullos suos. Protege/dico: d ¶A facie.i.ab istātia. e Impiorū/iudeor: f ¶Qui me afflixerūt. Et opus ē vt ꝓtegas: qz g ¶Inimici mei.s. iudęi: b Aiaz meā i.vitā. i ¶Circūdederūt/cōsilijs/cōcilijs ⁊ insidijs: volētes eā pdere. k ¶Adipē suū ꝯcluserūt.i. ad silitudinez aiaiū q̄ ex adipe lasciuiūt/ supbiā retinuerūt. Vel/ Adipē.i.carnalē sensū: vl vanā lęticiā. Et ita l ¶Os eorū locutū ē supbiā: ꝫ christū dicēdo: Aue rabbi: Et si filij dei ē/descēdat nūc de cruce et credim⁹ ei. n ¶Nūc.q.d.ad tpus. Joh. xvij.g. Nūc aūt regnū meū nō ē hic. o ¶Circūdederūt me/i cruce pēdentē/q̄si ad spectaculū ꝯueniētes. Nota q̄ bis dicē circūdederūt. Primo/aiam: post me: qz duplicē circūdederūt: particularitē.s.in flagellis: et vniuersalitē vsq̄ ad mortē. Et ē hic apta ꝓphia ō passiōe christi. Cōcor.

t ⁊ In tegmine

Matth. 26. c. et 27. c.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v †Sub vmbra alarū tuarū ꝓtege me à facie impiorū q̄ mē afflixerūt. Inimici mei aiaz meā circūdederūt/ adipē suū ꝯcluserūt: os eorū locutū ē supbiā. Proijcientes me nunc circūdederūt me: oculos suos statuerūt declinare in terrā. Suscēperūt me sicut leo paratus ad prędā: ⁊ sicut catulus leonis habitās i ⁊abditis.

Ps. 21. Ps. Circūdederūt me vituli multi: tauri pingues obsederūt me. Vñ sequit: m ¶Proijcientes me: ex ciuitatē ad crucifigēdū: q̄si locus de me macularet. Leuit. xiij.c. Ipsū vitulū efferetis ex castra. Heb. xiij.c. Exeam⁹ ad eū ex castra improperiū ei⁹ portātes. Vi fuerūt pessimi agricolę: q̄ hęredē ex vineā lapidauerūt. Matth. xxj.d. Hic ē hęres/ venite occidam⁹ eū: ⁊ nra erit hęreditas: ⁊ apprehēdētes eiecerūt eū ex vineā ⁊ occiderūt. p Oculos suos statuerūt declinare i trā: .i.i trenū sensū: putātes christū malū ē/statuerūt p sua statuta. Matth. xv.a. Vos trāsgredimi mādatū dei ꝓpt traditionē vestrā. Joh. ix.e. Jā ꝓspirauerāt iudęi: vt si q̄s cōfiteret christū/ex synagogā fieret. In h q̄ q̄ dicit: Statuerūt: notat malicia eor. In h qd dicit: Declinare: notat iiustitia: qz a dño fui recessēt. In h qd dicit: In trā: notat eor excęcatio. Esa. vj.c. Excęca cor ꝓpli hui⁹. Vel/ Oculos suos sta. declin trā: qz ne amitterēt locū ⁊ gentē: Joh. xj.f. eū occiderūt.

Job. 5. c. Et tū p hocpsū amiserūt/dño volēte: q̄ apprehēdit sapiētes in astutia sua: ⁊ ꝯsiliū ꝓuor dissipat. r ¶Suscēperūt me: iudęi a discipulo tradente/a ꝓside pilato iudicāte/a deo disponēte. Job. xix.b. Nō haberes ptātē in me/nisi datū eēt tibi desup. s ¶Sic leo ꝓtus ad ꝓdā: quātū ad maiores.s.phariseos ⁊ scribas. t ¶Et sic catul⁹ leonis: q̄ntū ad minores ꝓpm assētiētē maiorib⁹. v ¶Habitās i abditis.i.cogitās ō i insidijs. Per habitās notat ꝓstātia eor in malo: p in abditis infidelitas ⁊ dolositas. Matth. xxvj.a. Vt iesū dolo tenerēt ⁊ occiderēt. Sequit tertia ps: vbi p sua ⁊ adūsarior retributiōe orat/dicēs:

Exurge dñe

Dozaliter * Plures sunt ale domini.

cōmutationē p aia sua: a ¶Sub vmbra alarū tuarū ꝓtege me. Alar pluralit dicit: qz plres sunt alę dñi et diuersę. Alę em dñi sūt miscōia ⁊ iusticia. Malach. vlti.a. Sanitas in pennis ei⁹: Quę iusticia vocat in Glo. charitas: et hac rōne: qm̄ quē diligit dñs/castigat ⁊ flagellat: Heb. xij.b. Itē alę dicunt duo testamēta: qb⁹ sāctos suos ꝓtegit ab ęstu infidelitū.

Ps. 22. Ps. Parasti i ꝯspectu meo mēsā/aduersus eos q̄ tribulāt me. Itē alę dicūt angelor officia ⁊ ꝓsidia. Esa. vj.a. Sex alę vni ⁊ sex alę alteri. Itē virtutes. Job. xxxix.c. Nūqd p sapiētiā tuā plumescit accipit ⁊c. Itē brachia christi extēta i cruce. Deut. xxxij.b. Sic aqla puocāt ad volādū pullos suos: ⁊ sup eos volitās expādit alas suas/ ⁊ assūpsit eū atq̄ portauit i hūeris suis. Itē ꝓlati q̄ debēt subditos ꝓtegere suis ozonib⁹. Thren. iiij. d. Cui dixim⁹: i vmbra tua viuem⁹ i gentib⁹. Sed ecōuerso ē hodie. Viere. ij.g. In alis tuis inuēt⁹ ē sanguis aiar pauper et innocētū ⁊c. qz in domo ꝓlator inuenit rapina pauper: Et q̄ deberēt eēt gallinę fouēdo ⁊ ꝓtegēdo sūditos: Matth. xxiij. d. Quotiēs volui cōgregare filios tuos quēadmodū gallina ꝯgregat pullos suos sb alis ⁊ noluisti: fiūt milui p rapacitatē. Zach. v.d. q̄ mulieres hēbant alas q̄si milui. Esa. xxxiij.d. Cōgregati st milui alit ad alter: Sacerdos.s.ad decanū: decan⁹ ad archidiaconū: ⁊ sic de alijs. Itē simulatio hypocritarū dr ala vel alę: ꝫ nō dnt/ꝫ diaboli. Vñ Job. xxxix.c. Cū tpus fuerit/i altū alas erigit. Hoc dr ō struthiōe/p quē hypocrita designat. Dicē g Sub vmbra alar tuar: De q̄ Cāt. ij. a. Sub vmbra illi⁹ quē desideraueram sedi. c ¶Protege me a facie: Ad Ifram: ne videā eos. Vel/ A facie.i.ab istātia. Abacuk. j.c. Vent⁹ vrēs facies eor. e Impior/dęmonū/ꝓsecutor/falsor fratrū. f ¶Qui me afflixerūt: tēptatiōib⁹/ꝓsecutiōib⁹/suggestiōib⁹. Exo. j.c. Oderāt filios israel ęgyptij ⁊ affligebāt illudētes eis. Et sequit: quō afflixerūt/ g ¶Inimici mei: sup dicti/ ⁊ ꝓcipue dęmōes: h Aiaz meā circūdederūt. Bñ dicē aiaz: qz ea solā desiderāt. Gen. xiiij.d. Da mihi aias ⁊c. i ¶Circūdederūt. Job. xix.b. Obsederūt i gyro tabnaculū meū. Ergo nō ē via fugę ⁊ salutis nisi ad supna. ij. Paral. xx.c. Cū ignorem⁹ q̄d agere debeam⁹: h solū habem⁹ ꝓsidui vt ad te nros oculos dirigam⁹. k ¶Adipē suū ꝯcluserūt. Dęmōes ꝯcludūt adipē.i.oūdūt pcti delectationē/dicētes: Si tu facis h/magna tibi erit delectatio: ecce cōclusio pīguedinis. Sz ex pctō sequit alia cōclusio.s.maciei ⁊ dolozis: quā

Al. †occultis

nō cōcludit diabolus in suggestiōe: sed ꝯcludet in morte: Et seruat modū sophistice opponētiū: q̄ celāt ꝓpositū/ donec respondēs aliqd cōcesserit/ p quod ducat ad incōueniēs. Unde Gregor⁹. Primo blande decipit: post violenter ad suppliciū trahit. Eccli. xxj.a. Quasi a facie colubri fuge pctm̄. Coluber enim blāditur facie: ꝫ cauda pūgit. Hoc significatū est Gen. xlj.c. per vaccas pīgues quas vidit pharao: quas secutę sūt alię sedę cōfectęq̄ macie: quę deuorauerunt pozum pingedinē. Vñ sequit: l ¶Os eor locutū ē supbiā. In vltima ꝯclusiōe.s.i repetitiōe pęnę. Vel de auaris pōt legi: Adipē suū.i.diuitias (Job. xv.d. Opuit faciē ei⁹ crassitudo/ ⁊ de latęrib⁹ ei⁹ aruina depēdet) recluserūt ne darēt pauprib⁹: Et sic iniq̄ facti st. Vñ Ps. Prodijt q̄si ex adipe iiqtas eor: De q̄ Luc. xvj.c. Facite vob amicos ō māmona iiqtatis. Os eor locutū ē supbiā: obiurgādo paupes. Supbia em comitat diuitias. Vñ Job. xv.c. Cucurrit aduersus deū erecto collo: et p qz pīgui ceruice armat⁹ ē. Et iō dicit apls. j. Timoth. vj. d. Diuitib⁹ h⁹ seculi ꝓcipe/nō sblime sape ⁊c. m ¶Proijciētes. q.d. vir iust⁹: Illi ita: ego aūt eis nō ꝯsētio: Et iō ipi p/iecerūt me a familiaritate sua: sm illō Sap. ij.c. Grauis ē nobis ad videndū: qm̄ dissimilis est alijs vita illi⁹. Et etiā sic/proijciētes circūdederūt me: pseqntes me. Vñ dicūt Sap. ij.c. Circūueniam⁹ iustū: qm̄ inutilis ē nob: ⁊ ꝓtr⁹ opib⁹ nrīs ⁊c. Et Ps. Circūdederūt me sic apes. s. circūdāt hoiem ad pūgēdū. Sz vere sic apes: qz sic apes nō ex ꝓposito mellificant alijs: ita isti psecutores q̄ nocere cupiūt: psunt tū iustis. Sed h est n ¶Nūc: q̄si nō erit h diu: ꝫ solū i instāti hui⁹ vitę: Post em alit erit. Vñ dicūt illud Sap. v.a. Nos insēsati vitā illor estimabam⁹ isaniā: ⁊ finē illor sine honore: Ecce quō cōputati sūt int filios dei ⁊c. Hęc aūt faciūt/nūc.i. in ꝓsēti: qz de illis futuris nō cogitāt. Vñ sequit: p ¶Oculos suos statuerūt: cū deliberatiōe ⁊ mora. q ¶Declinare i terrā. Vñ ps. Nō ē timor dei ante oculos eor. Prouer. xvij.d. In facie prudētis lucet sapia: qz.s. leuat faciē ad lucē: ꝫ oculi stultor i finibus trę: et iō nō recipiūt lumē grę. Vñ Eccl. ij.c. Oculi sapiētis i capite ei⁹: stult⁹ i tenebris ābulat. r ¶Suscēperūt: q.d. h totū ē a dño q̄ p bono meo tradit me in man⁹ eor/ vt corp⁹ afficiāt pęnis. Job. ix.c. Terra data ē in man⁹ ipij. Et hoc ē: Suscēperūt me: a dño pmittēte ꝓpt vtilitatē meā. Sz ipsi h nō aduertūt. Vñ sequit: s ¶Sic leo pat⁹ ad ꝓdā/indiscrete/auide/crudelit. Esa. x.b. Vę assur: virga furoris mei assur: qz p eū corrigo filios meos. Sed sequit: Ipse aūt nō sic arbitrabit q.s. h sit ꝓpt correctionē: ꝫ erit ad ꝯterēdū cor ei⁹ ⁊ ad mīnitionē gentiū nō paucar. Leo/dicit: quātū ad manifestos psecutores. t ¶Sic catul⁹ leonis habitās i abditis: q̄tū ad occultos: q̄ sic catul⁹ leonis ꝓdā nō rapit: ꝫ raptā comedit: sic ipsi licz nō in apto psequāt iustos: tū in occulto detrahūt eis ⁊ comedūt carnes eor. Prouer. xxiij.c. Moli esse in cōuiuijs potatorū: nec in comestatiōibus eor q̄ carnes ad vescendū cōferūt. Ps. Qui deuorant plebem meā sicut escā panis. Isti bene comedūt carnes etiā crudas in die veneris.

Aliter

Ps. 72.

Ps. 117.

Ps. 13.

Ps. 13.

* Vel de viro iusto

Allegorice

Tria petit christus ī hoc versu inimicis

a ¶ Exurge dñe/pater ad vindicandū/ qui videris dormire ⁊ non curare. Et in ꝫ versu tria petit inimicis: ⁊ vnū sibi. Primo petit celeritatē pœnę/dicens: Preueni eū. Secūdo vt pfecte puniat eos deus: ibi: Supplāta. Tertio resurrectionē suā: ibi: Eripe animā meā. Quarto vt potestas nocendi auferatur inimicis: ibi: Frameā tuam ⁊c. Dicit ḡ a ¶ Exurge domine/vt expositū est: b ¶ Preueni eum. ſ. iudaicū populū exceçando eum. Preuēti ſt iudei vindicta ante crucifixionē christi: qz exceçati sūt ī vindictā aliq̄ crucifigerēt. c ¶ Et supplanta eū. i. substerne ⁊ penitꝰ deijce. Et ē tractū a luctāte: qui dicit supplātare sociuz/quādo eum sub se plantat. i. psternit. d ¶ Eripe animam meā: me suscitādo. e ¶ Ab impio/diabolo: ne eam ī inferno teneat: sic tenebat aias iustoꝝ. f ¶ Frameā tuā. i. aiaz meā/supple eripe: g ¶ Ab inimicis manꝰ tuę. i. a dęmonibꝰ ⁊ iudęis. Dia christi dr̄ framea patris quasi ferrea: quia p eam q̄si ferro diuidit iustos a malis. Et debellauit aereas potestates: quādo extraxit eā de vagina corporis mortalis. Sed victoria habita reposuit eā in vaginā: quādo. ſ. aīa redijt ad corpꝰ ⁊ resurrexit christꝰ. h ¶ Manus/patris. Manus hic/dicit filius. Deut. xxxij. f. Tollam in cęlū manū meā ⁊c. i ¶ Dñe a paucis. Hic quito loco petit captiuitatē ipsoꝝ. Dñe/pater k ¶ A paucis: illis scz q̄ recesserī in regnū agrippę p admonitionē angeli. l ¶ De terra sua diuide eos: per diuersa loca dispergēdo in captiuitatem. n ¶ In vita eorum. i. dum viuūt. Et nota/eorum: quia hanc vitam suā ęstimant/⁊ non aliā: quia de alia non curant. Postea ponit causam captiuitatis/dicēs: o ¶ De absconditis tuis. i. de peccatis: quę tibi sunt abscondita/non quo ad cognitionē: sed quo ad approbationem: p ¶ Adimpletus est venter eorum. i. sensualitas. Ps̄. Cōglutinatꝰ est in terra venter meus. Vel/Venter: id est pscientia ⁊ memoria/vel carnalis sensus. Et dicit venī cōscientia/vt hic. Et castrimargia. Phil. iij. d. Quorū deus venter est. Et dicitur imperfectꝰ: vt ibi: Factum est cor meū tanq̄ cęra liquescēs in medio ventris mei. Dicit etiā desiderium parturientis: vt Hieremię. iiij. e. Ventrē meū doleo. q ¶ Saturati sunt filijs/suis. i. malis operibus. Opera dicunt filij. Unde filij malorū sūt mala opera: sicut filij bonoꝝ/bona. Vel fm aliā litteram: Porcina. i. qualibet immūdicia. Vel/Saturati sunt filijs: dariue. i. ita saturati sunt vt filij inde partē habuerūt: scz maledictiōis ⁊ pœnę peccati. Unde sequit: r ¶ Dimiserunt reliquias suas paruulis suis: De quibꝰ Matth. xxvij. c. Sanguis eius sup nos ⁊ sup filios nostros. ſ. Vel/Saturati sunt filijs. i. ad vtilitatē filiorū. Et dimiserūt reliquias suas. i apostolos ⁊ sequaces eorum: s ¶ Paruulis suis qui in fine saluabūt. De quibꝰ Esa. x. e. Reliquę israel saluę fiēt.

Al. † eos. Al. † subuerte eos. Al. † erue Al. † pdēs eos. Al. † dispstire.

Ps̄. 43.

Venter dicit multis modis.

Ps̄. 21.

Roma. 9. f.

a Exurge domine/in adiutoriū mihi: ne hi qui me psequunt noceant mihi in anima. b ¶ Preueni eum. ſ. pseuerē. Preueni/vt pus sibi q̄ mihi nocēat: vt minus q̄ credit viuat: vt qd̄ cępit/ad effectum nō ducat. Vel/Preueni eum: impediendo eius ppositū. Fecit dominꝰ qd̄ rogauit eū vir iustus. Unde Ps̄. Exultauit vt gigas ad currendā viam: a summo cęlo egressio eius. Cant. ij. b. Ecce iste venit saliens in montibus/transiliēs colles. Hoc idem petit sponsa. Cant. ij. b. Similis esto dilecte mi capreę hinnoloq̄ ceruoꝝ. c ¶ Et supplata eū: impediendo affectū. Et ꝫ etiā fecit. Supplantauit eum. Gen. xxvij. f. Iuste vocatum est nomen eius Iacob/ En altera vice supplātauit me: Primo in temptatiōe: Secūdo in passione. d ¶ Eripe animā meam/impediendo affectum: e ¶ Ab impio/diabolo f ¶ Frameā tuam. i. animā meam. Framea enim est anima iusti/qua vincit aduersariū. g ¶ Ab inimicis manus tuę. i. a mundi amatoribus. Iaco. iij. a. Quicūq̄ voluerit esse amicus huiꝰ mundi: inimicus dei constituit. Ora ergo vt eripiat anima/ ⁊ si corpus non eripiat: fm illud Job. ij. b. Ecce in manu tua est: verūtā aiaz illiꝰ serua. i ¶ Dñe a paucis. i. ab oribꝰ q̄ paucę sūt respectu bęnedoꝝ. i. dānādoꝝ: fm Job. xxxiij. c. Cōteret mltos ⁊ inumerabiles. Et Matth. xx. b. Multi sūt vocati/pauci vo electi. l ¶ De tra. Istō/de/pōt legi causaliter vel materialiter. Causaliter vt sit sensus: De terra. i. p trenitate. Vel materialiter: De terra. i. ō tra viuētiū. m ¶ Diuide eos in vita eorū/ nō loco: sed merito. Vel/In vita: causaliter. i. fm merita vitę. Prouerb. j. d. Comedēt fructꝰ vię suę. Vel/Diuide: in morte. i. diuides nūero. Job. xxviij. a. Lapidē caliginis et vmbrā mortis diuidit torrēs a pro pegrinante. Lapidē vocat malos ppt obstinationē. Caliginis/ppter obcęcationē. Umbrā mortis/ppt diaboli similitudinē. Populū pegrinātē vocat sāctos: q̄ nō habēt ꝫ manētē ciuitatē: sz futurā inqrūt. Ab his diuidet malos torrēs. i. iudiciaria sentētia. Matth. xxv. c. Cōgregabunt ad eū oīs gentes: ⁊ segregabit eos ab inuicē: sicut pastor segregat oues ab hędis. Hędi ducunt ad macellū ad occidendū: oues remanēt in ouili. Et hoc: qz o ¶ De abscōditis tuis. i. de peccatis nō pfessis. Prouer. xxviij. b. Qui abscōdit scelera sua/nō dirigēt. Job. xxxj. d. Si abscōdi q̄si hō peccatū meū: ⁊ celaui in sinu meo iniqtatē meā: p ¶ Adimpletus est venter eoꝝ. i. cōsciētia eoꝝ. Hiere. iij. e. Ventrē meū doleo: ventrē meū doleo. Sic poterūt dicere ī die iudicij oēs illi qui hic nō aperiūt peccata sua p confessionez. Tūc reuera dolebūt q̄si pgnātes parturiētes/nec valentes parere. Sap. v. a. Dicēt impij intra se pœnitētiā agētes: ⁊ p angustia spiritꝰ gemētes. Luc. xxj. e. Uę pgnātibꝰ ⁊ nutriētibꝰ ī illis diebꝰ. q ¶ Saturati sūt filijs. i. opibꝰ malis. Ps̄. Immolauerūt filios ⁊ filias suas dęmonijs. Sz hęc saturitas mala ē: qz aufert requiē. Eccē. v. c. Saturitas diuitis nō sinit eū dormire. r ¶ Et dimiserūt reliquias suas. i. pœnā peccati. s ¶ Paruulis suis. i. suis imitatoribꝰ: fm illud Deut. v. a. Ego sum dñs deꝰ tuꝰ emulator: reddēs iniqtatē patrū sup filios ī tertiā ⁊ quartā generationē his q̄ odērī me. Vel/Saturati sūt filijs: ad lrāz. Job. xxj. a. Semē eoꝝ pmanet corā eis: ppinqꝝ turba ⁊ nepotū in pspectu eoꝝ. Et post: Egrediūt vt greges puuli eoꝝ. Osee. ix. c. Glia eoꝝ a ptu ⁊ ab vtero/⁊ a cōceptu. Et dimiserūt/in morte: reliquias suas. ſ. diuitias/ q̄s secū ferre nō pūt. Paruulis suis: ad lrāz: filijs/ppinqs ⁊ nepotibꝰ. Eccē. v. c. Est alia vanitas pessima quā vidi sub sole: diuitię pseruatę ī malū dñi sui: Pereūt enī ī afflictiōe pessima. Generauit filiū q̄ in sūma egestate erit: Sic egressꝰ ē nudꝰ de vtero mtris suę: sic reuertēt: ⁊ nihil secū auferet ō laboze suo. Miserabile ꝓsus ifirmitas: quō venit/sic reuertēt. Ps̄. Stlī insipiēs ⁊ stultꝰ pibūt: ⁊ reliquēt alienis diuitias suas: ⁊ sepulchrū eoꝝ domꝰ illoꝝ in ętnū. j. Timoth. vj. b. Nihil itulimꝰ ī hūc mūdū ⁊c. Eccē. vj. a. Est aliud malū qd̄ vidi sub sole: ⁊ qdē frequēs apud hoies: Uir cui dedit deꝰ diuitias ⁊ substātiā ⁊ honorē: ⁊ nihil deest aię suę de oibꝰ q̄ desiderat: nec dedit ei potestatē deꝰ vt comedat ex eo: sz hō extraneꝰ vorabit illō: Hoc vanitas ⁊ magna miseria ē. Ubi Luc. xij. c. Stulte hac nocte repetēt a te aiaz tuā: quę aūt pasti cuiꝰ erūt: Eccē vj. Si genuerit q̄spiā centū liberos ⁊ vixerit mltos annos: ⁊ aīa illiꝰ nō vtat bonis suę subę/sepulturaq̄ careat: de ꝫ ego p/nūcio: q̄ melior isto erit aborciuꝰ. Sz de iusto dr̄: Dispsit nō totū ī vno loco: dedit pauplbꝰ/nō filijs aut nepotibꝰ. Vel de adā ⁊ eua/specialiter pōt istō legi: Saturati sūt/Adā et eua: q̄si de ligno vetito comederūt. Filijs. i. ad nocumētū filiorū: qz vt dicit ꝓsus: Sētit adhuc ples qd̄ cōmisere parētes. Job. iij. b. Et q̄si dormiens silerē. Ibi dicit Glo. Si adā nulla putredo peccati corrupisset/mlīos ex se gehēnę filios pcreasset. Hiere. xxxj. e. Patres comederūt vuā acerbā: ⁊ dētes filiorū obstupescūt. Dimiserūt reliquias suas: q̄ sūt fames/sitis/calor/⁊ hmōi: ⁊ ad vltimū mors. Ps̄. Circūdederunt me

Al. † porcina Al. † reliquę

Ps̄. 105.

Ps̄. 48.

Ps̄. 111. Aliter

Aliter

Ps̄. 17.

* dolores mortis

Doz aliter

Dia christi dr̄ framea.

Ps̄. 18.

XVII

Allegorice a ¶ Ego aũt: illi ita. Ego aũt: dic̃ christus: b ¶ In iusti/cia: quã exercebo: c ¶ Apparebo: i iudicio. d ¶ Cõspe/tui tuo: Vel/ in cõspectu tuo. i. in bũplacito tuo. Et cum iudẹi satienẹ modo imũdicia: ego e Satiabor/mũdicia i san/ctis meis. Vel/ Satiabor: salute generẹ bũani: de qua dixi i cruce: Sitio Joh. xix.

f. f ¶ Cũ apparue/rit gl̃ia tua: eterna/ sanctis in iudicio.

a Ego aũt in iũsticia appare/
b bo ꝓspectui tuo: satiabor cũ
c t apparuerit gloria tua.

¶ In finẽ puero dñi dauid verba cãtici hui⁹ quẹ locut⁹ est dño in die qua eripuit eũ dñs de manu inimicoꝝ suo/rum: ⁊ de manu saul et dixit:

Al. t manifes/tabitur

Dozaliter * dolores mortis. Job. vj. a. Sagittẹ dñi in me sunt. Par/uulis suis. Sap. iiij b. Ex iniq̃s oẽs filij q̃ nascenẹ testes sũt neq̃/cię aduersus parentes iterrogatiõe sua. Ver/sus: Exclamãt e vel a quot q̃t nascunt ab eua. Et dic̃ pluralik: Reliquias: qz sunt multẹ reliquię. Prima ẽ recordatio pec/cati ad delectandũ: q̃ deberet deleri. Exo. xvij. d. Delebo me/moriã amalech. Esa. xiiij. f. Perdã babylonis nomẽ et ꝓge/niẽ ⁊ reliq̃as ⁊ germẽ. Josue. x. c. Josue cẹpit macedã ⁊ pcus/sit i ore gladij regẹ illi⁹/⁊ oẽs habitatores eⁱ⁹ iterfecit: nõ di/misit i ea saltẽ paruas reliq̃as. Per iosue significak iust⁹: Per macedã q̃ iterp̃tak exurẽs vel exustio/significak pctm̃: qõ exu/rit oia bona q̃ inuenit: qz ẽ ignis vsq̃ ad cõsũptionẹ deuozãs: Job. xxxj. b. Per os gladij/os ꝓfitẽtis: Per regẹ macedã ꝓ/pria volũtas designak. Secũda ẽ locutio de peccato. Eph. v. a. Fornicatio aut imũdicia nec noiek inter vos ⁊c. Et non tm̃ nomẽ pcti: imo etiã sil̃itudo pcti delẽda ẽ. Osee. ij. d. Auferã noia baalim de ore eⁱ⁹. Tertia ẽ aspect⁹ vel colloquiũ rei desi/deratẹ. Eccl. ix. b. Auerte factẽ tuã a muliere cõpta: ⁊ ne respi/cias speciẽ alienã: Propter speciẽ em̃ mulieris perierũt mul/ti. Et post: Colloquiũ eⁱ⁹ q̃si ignis exardescit. a ¶ Ego aũt/ dicit vir iust⁹: b ¶ In iusticia: bonoꝝ operũ. c ¶ Appa/rebo cõspectui tuo. Exo. xxxiiij. c. Nõ apparebis i ꝓspe/ctu meo vacu⁹. s. a bonis opib⁹. Vel/ In iusticia: cõsũmata: q̃ñ. s. tu eris oia i oib⁹. De q̃ iusticia dr̃ Matth. v. a. Beati q̃ esuriũt ⁊ sitiũt iusticiã: qm̃ ipi saturabũt. De q̃ saturatiõe sub/dit: e ¶ Satiabor. Hẹc satietas erit i impletiõe desiderio/ Ps. 102. rũ. Ps. Qui replet i bonis desideriũ tuũ. Et hoc: f ¶ Cũ ap/paruerit gloria tua/ cuilibet iusto i se ⁊ in alijs. j. Joh. iij. a. Charissimi nũc filij dei sum⁹/⁊ nõdũ apparuit q̃d erim⁹ ⁊c. Esa. xxvj. b. Tollak impi⁹ ne videat gloriã dei.

Multe sunt reliquie

Partitio psalmi

O Jligã te ⁊c. Titulus. In ¶ Expo. Ps. XVII. finẽ puero dñi dauid/ verba cantici hui⁹ q̃ locut⁹ ẽ dño i die q̃ eripuit eũ dñs de manu inimicoꝝ suoꝝ ⁊ ḋ manu saul/⁊ dixit. In p̃cedẽti psal/mo egit ḋ oꝛone, p liberatiõe sua ⁊ mẽbroꝝ: h aũt agit grãs ꝓ liberatiõe spũali: Litteralik aũt, p victoria dauid. Quia g̃ agit grãs ꝓ libatiõe resurrectiõis a morte ⁊ a diabolo/q̃ p saul de/signak: Talis est sensus tituli. Verba cantici hui⁹. i. psal/mi: attribuũt dauid. i. christo. s. puero dñi: dirigẽtia in fi/nẽ. i. in christũ: quẹ locut⁹ ẽ dño. i. ad honorẽ dñi patris: In die qua eripuit eũ. i. liberauit/ dñs/ pat. De manu inimicoꝝ: dẹmonũ. Et de manu saul. i. mortẹ. Saul em̃ iterp̃tak petitio: qz p̃lus nõ volũtate dei sibi regẹ petijt. Si/militer de⁹ mortẹ non fecit. Sap. j. c. sed hõ eam sibi mani/bus et pedib⁹ acq̃siuit. Et est idẽ psalm⁹/licz quibusdã verbis mutatis. ij. Regẹ. xxij. Et loquik quẹdam in ꝓsona capitis: q̃/dam in ꝓsona mẽbroꝝ/ voce nõ mutata, ꝓpter vnionẽ capitis et membroꝝ. Quattuor sunt partitiões. Primo de libera/tione gratias agit. Secũdo agit de cladibus humani generis ante primũ aduentũ domini: ibi: Circũdederũt me. Ter/tio christus agit de virtute ac potẽtia sua: ibi: Deus qui p̃/cinxit. Quarto ecclesia lẹta munera dei laudat: ibi: Eliuit dominus. Agens ergo gratias/dicit: g ¶ Diligã te dñe/ dicit vir iustus: sicut patrem filius: sicut spõsa sponsum: sicut magistrũ discipul⁹. Deut. vj. a. Diliges dñm deum tuũ ex to/to corde tuo: ⁊ ex tota aĩa tua: ⁊ ex tota fortitudĩe tua. Hoc ẽ ꝓm beatũ Berñ. dulcik/prudenẽ/fortiter. Debet em̃ nr̃a dile/ctio esse dulcis/prudẽs/⁊ fortis. Vñ dicit beat⁹ Berñ. Disce christiane/a christo amare christũ. Ama dulciter/ama prudẽ/ter/ama fortik. Dulciter/ne illect⁹: prudẽter/ne decept⁹: fortik ne depsus ab amore dñi auertaris. Hui⁹ dilectiõis dulcedo ꝓsistit i trib⁹. Prio i recordatõe ꝓmissiõis pctõꝝ. Ps. Sua/uis ẽ dñs vniuersis: et miserationes eⁱ⁹ sup oia opa eius. Luc. vij. g. Dimissa sk ei peccata multa ⁊c. Secũdo in recordatiõe bñficiorũ dei. Ps. Memoriaz abũdãtię suauitatẹ tuę eructabunt. Tertio in p̃gustatiõe vitę ẹtnę. Ps. Gustate ⁊ videte qm̃ suauis ẽ domin⁹.

s b i k l m n o p q r s

Al. t virtus

Ps. 144.

Ps. 144.

Al. t redemptor

Ps. 35.

Itẽ prudẽs debet eẽ dilectio i trib⁹. s. Primo p̃uidẽdo ĩsidias diaboli. ij. Corẹ. ij. c Ut nõ circũueniamur a sathana: Nõ em̃ ignoram⁹ cogitati/ones eⁱ⁹. Cantẹ. vij. b. Masus tu⁹. i. discretio: sic turris liba/ni. i. custodia cãdoris ⁊ mũdicię: q̃ respicit ꝛ damascũ. i. ꝛ insi/dias diaboli. Damasc⁹ em̃ interp̃tak pot⁹ saguis: ⁊ significat diabolũ. Secũdo tim̃ p̃uisas insidias p̃cauẽdo. Prouer. xx. b. Rex q̃ sedet i solio iudicij/dissipat oñe malũ intuitu suo. Et i eodẽ. d. Dissipat ĩpios. i. malos mot⁹: rex sapiẽs. i. rõ. Tertio i sic cauẽdo strenue pseuerãdo. Sap̃. viij. a. Sapia vincit ma/licią: attingit a fine vsq̃ ad finẽ fortik/et disponit omia suauik. Itẽ dz eẽ fortẹ i trib⁹. Primo i expellẽdo timorẽ. j. Joh. iiij. d. Perfecta charitas foras mittit timorẽ. Ps. Dñs illumia/tio mea ⁊ sal⁹ mea: quẽ timebo: q. d. nullũ. Secũdo i appetẽ/do laborẽ. Job. vj. b. Quis mihi det vt veniat petitio mea: ⁊ qõ expecto tribuat mihi de⁹: soluat manũ suã ⁊ succidat me ⁊ affligẽs me dolore nõ parcat. Cãtẹ. vlk. b. Fortẹ ẽ vt mors di/lectio. Ps. Qm̃ ego in flagella pat⁹ sũ. Tertio in nõ fugiẽdo pudorẽ. Ps. Propk te sustinui opꝛobriũ. Matth. x. d. Qui me cõfitebik coꝝ hoib⁹ ⁊c. De hac g̃ dilectiõe dic̃: g ¶ Dili/gã. Nec dicit diligo: ꝛ diligã: vt notet pseuerãtiã. Et subiũ/git causas q̃re diligẽd⁹ sit de⁹. Prima ẽ: qz dat fortitudinẽ in aggrediẽdo ardua. Vñ dic̃ h ¶ Fortitudo mea. Ps. Dñe in v̄tute tua lẹtabik rex ⁊c. j. Machab. iij. b. Nõ i multitudine exercit⁹ victoria belli: ꝛ de cẹlo fortitudo ẽ. Secũda ẽ: qz dat firmitatẽ sustinẽdi aduersa. Eccl. xv. a. Firmabik in illo et nõ flectek. Vñ dic̃: i ¶ Firmamẽtũ meũ. Matth. vij. d. Ve/nerũt flumia ⁊ flauerũt vẽti: ⁊ irruerũt i domũ illã ⁊ nõ cecidit: Fũdata em̃ erat sup̃ petrã. Tertia ẽ: qz ipse ẽ refugiũ respirã/ti ad ipsũ: Hoc ẽ k ¶ Et refugiũ meũ: Et loquik more pu/gnãtis. Matth. xj. d. Venite ad me oẽs q̃ laborat⁹ ⁊ onerati estẹ ⁊c. Quarta: qz ipse ẽ liberator circũuẽto tẽptatiõib⁹. Vñ addit: l ¶ Et liberator me⁹. Job. xj. d. Quasi meridian⁹ ful/gor ꝓsurget tibi ad vespã: ⁊ cũ te ꝓsũptũ putauerẹ: orieris vt lucifer. j. Corẹ. x. c. Fidelis de⁹ ⁊c. Quita ẽ: qz ipse ẽ adiutor defẽdẽti se. Vñ addit: m ¶ De⁹ me⁹: q̃ me creasti. Tu es n ¶ Adiutor me⁹. Ps. Nisi qz dñs adiuuit me: paulomin⁹ ha/bitasset i inferno aĩa mea. Et iõ o ¶ Spabo i eũ. In h̄ ꝓsu p̄ ꝓmã ⁊ tertiã ꝓsonã notak i christo duplex natura. Sexta cau/sa ẽ: qz ẽ ꝓtector timẽti. Vñ dic̃: p ¶ Protector me⁹. i. p/cul tector. Esa. iiij. b. Erit i vmbraculũ diei ab ęstu/⁊ i securi/tatẽ/⁊ i abscõsionẽ a turbine ⁊ a pluuia. Septima: qz ẽ cornu impetẽti diabolũ: de q̃ addit: q ¶ Et cornu salutis meę. i. firma celsitudo. i. saluati sublimator. Saluat em̃ de⁹ ⁊ saluatũ subleuat. Ps. In te inimicos nr̃os vẽtilabim⁹ cornu. Job. iij. b. Qui pari sunt suscitare leuiathã. Luc. j. g. Et erexit cornu salutẹ nob. Octaua: qz est susceptor ad p̃miũ venitẽti. Vñ dic̃ r ¶ Et susceptor me⁹. Matth. xxv. c. Venite bñdicti pẹis mei ⁊c. Ps. Et cũ gl̃ia suscepisti me. i. gl̃ose. De his oib⁹ dr̃ Eccl. xxxiiij. c. Protector potẽtię/firmamẽtũ v̄tutis/tegimẽ ardoris/vmbraculũ meridiani/depcatio offensiõis/adiutoriũ casus/exaltãs aĩas/illuminãs oc̃los/dãs sanitatẽ ⁊ vitã et bñ/dictionẽ. Pro his oib⁹ pmittit ꝓba se laudare deũ/dicens: s ¶ Laudãs inuocabo dñm: nõ mei gloriã/ꝛ dei g̃rẽs. Laudãs: exteri⁹ ore: In uocabo. i. int⁹ vocabo i corde: ne sun de illis

Dilectio debet esse dulcis

Dilectio debet esse prudẽs

Dilectio debet esse fortis

Ps. 26.

Ps. 37.

Ps. 68.

Quare de⁹ sit diligẽd⁹ oñdit multis rationib⁹

Ps. 20.

Ps. 95.

Ps. 45.

Ps. 72.